

HVAD ER RUSSOFOBI?

1. Russofobi er kombination af sygelig paranoia, angst og had til alt, hvad der har med Rusland at gøre. Russofobien har en lang historie, og kan findes i sin tidlige form flere hundrede år tilbage (Siegmund von Herstein, 1569), da de første vestlige rejsende sendte skildringer hjem om hvordan livet foregik i det daværende Rusland. Disse skildringer fremstillede Rusland som et farligt, autoritært, krigerisk og uciviliseret land, og det er i store træk de samme stereotyper, som den moderne russofobi betjener sig af.

Russofobien i 1877.

2. Russofobien er et gennemgående træk i al Vestlig ideologi og politisk propaganda og den spiller en afgørende rolle for den amerikanske militærindustri, som med russofobien som redskab løbende kan presse de USA-allierede stater til at købe nye og bedre våben, som alle er produceret i USA.

3. Russofobien er et gennemgående træk i de amerikanske massemedier, film og tv-serier. Skurkene i disse medieprodukter er enten nazi-lignende figurer eller primitive russere. Det anses for at være selvindlysende, at Rusland og russere ønsker at gøre skade på ”den frie verden” og når virkelig ond kriminalitet skal forklares, så har den som regel forbindelse til den ”russiske mafia”. Om denne mafia glemmer man dog at sige, at efter Putin (2000) kom til magten har den ikke haft nogen indflydelse eller nævneværdig aktivitet i Rusland, medens den stadig stortrives med prostitution, lejermord, narkohandel etc. i London og i flere af de amerikanske storbyer.

4. Russofobien skifter hele tiden karakter. I tider med samarbejde mellem Rusland og USA er russofobien afdæmpet og ligger i baggrunden bag mediernes verdensbillede og det antropologiske syn på menneskers karakter, som gengives i de amerikanske medier. I tider med stærkere konflikt (f.eks. i forbindelse med Ukraine-krisen, 2015) bliver russofobien skruet op på højere blus, og alt russisk - ikke mindst den russiske præsident - søges dæmoniseret.

5. Russofobien bygger ikke på et rationelt grundlag, men på en paranoid forestilling, som helt bevidst dyrkes og holdes ved lige af de amerikanske kontrollerede nyhedsbureauer og den amerikanske våbenindustri. Formålet med russofobien er at retfærdiggøre den holdning, at vi altid skal støtte USA, uanset hvad denne stat gør af fejltagelser og forbrydelser ude i verden. International ret gælder ikke for USA og Danmark og andre klientstater skal ubetinget støtte USA uanset hvor katastrofalt dette afhængighedsforhold kan blive for Europa og for os selv.

6. Russofobien i den vestlige verden har karakter af en paranoid psykose, som får mennesker med tilknytning til militæret eller med militaristisk tankegang til at se ”russiske spøgelse” overalt. Det handler både om den almindelige Nato-hær og om Hjemmeværnet, som er særligt uddannet til at skulle spotte ”russiske spioner” og russiske ubåde, skibe, fly og fjendtlige agenter. Den herved skabte paranoide atmosfære er en del af det kontrolapparat, som den semifascistiske statsmagt betjener sig af. Man har på overfladen formelt set demokrati, men dette demokrati bygger på forestillingen om at man er forfulgt af onde russere og af hemmelige russiske agenter og spioner, hvilket gør at man i radikal grad må indskrænke ytringsfriheden og borgernes frihed fordi at denne frihed - militaristisk set - giver for stor frihed for de ”fjendtlige agenter”.

7. Russofobiens psykologi svarer til det, som i psykiatri kaldes for en paranoid psykose. Der er - som udgangspunkt - ingen rationel eller objektiv årsag til denne frygt, men alene det at man er bange og dermed rustet sig moralsk og militært til en konfrontation med den ”russiske bjørn” gør, at den indbildte fare rent faktisk kan blive til virkelighed. For jo flere militære provokationer, som NATO-landene retter mod Rusland, jo mere vil man føle sig klemmt ind i et hjørne og dermed blive presset til at reagere militært. Den indbildte fare kan derfor blive til en virkelig fare, og derfor er den paranoide psykose ikke en sygdom, som man kan snakke væk eller som man kan helbrede ved medicin. Den eneste måde at møde den ubegrundede frygt er at møde sin ”fjende” og at kommunikere med ham. Det handler derfor om at rejse til Rusland, om at læse de russiske medier og om at kommunikere og dyrke venskab med herboende russere. Alle aktiviteter, som styrker de sociale og kommunikative forbindelser mellem individer i Vesten og borgere i Rusland, er derfor gavnlige. Ikke kun for oplysning af de pågældende individer, men - i videre perspektiv - for at sikre freden.

8. Den russofobiske psykose er karakteriseret ved at dens ofre overalt ser ”små grønne mænd”, som man mener er forklædte russiske soldater, som er i færd med at invadere et eller andet land. Det gælder især i de tidligere Sovjetstater, som nu er, eller vil være, medlem af Nato. Her ser man små grønne mænd overalt, og det er ikke mærkeligt, at man er paranoid. For 10-30 % af befolkningen i disse lande er etniske russere, som man ikke mener skal have stemmeret og som derfor er sat helt uden for indflydelse i de lande, hvor de er født og opvokset. Det gælder f.eks. i Estland, Letland og Litauen. Og for at forsvare sig mod disse ”små grønne mænd”, som man - af gode årsager - frygter er utilfredse med

tingenes tilstand, så forsøger man at få amerikanerne til at etablere store militærbaser i disse lande, for at holde de små grønne mænd nede, hvilket vil sige at udgå at give dem nogle menneskerettigheder eller demokratisk indflydelse, som ellers er nøgleordene for den propaganda, som de europæiske NATO-lande anvender mod deres fjender.

Amerikanske baser rundt om Rusland

9. Det paradoksale ved den russofobiske psykose er det, at det amerikanske militærbudget er mere end 10 gange så stort som det russiske og at amerikanerne har flere hundrede militære baser og installationer overalt i landene, som grænser op til Rusland. Der er altså god grund for russerne til at føle sig bange, medens der er meget lidt årsag for amerikanerne og befolkningen i de Vestlige lande, til at være bange for et russisk angreb. Dog skal det siges, at de russiske ubåde og strategiske raketter stadig har en sådan styrke, at et amerikansk militært angreb vil blive besvaret og at resultatet - sandsynligvis - vil blive gensidig udslettelse af de to lande, og samtidig udryddelse af befolkningerne i samtlige europæiske lande. "Gensidig total destruktion" kalder man det.

jm/19.8.15